

Đi Thăm Portland và Bar Harbor, Maine

Ngọc Hạnh

Vào trung tuần tháng 10 một nhóm thân hữu Virginia 11 người thăm viếng Canada và New England bằng du thuyền Grandeur of the Sea. Chuyến đi dự tính từ 2 tháng trước. Lần này tàu đậu bến cảng Baltimore, Maryland nên chúng tôi thuê xe van đi thẳng ra du thuyền, không phải chờ máy bay, qua các thủ tục khám xét an ninh ở phi trường mất thì giờ lâu lắc. Tôi đã đi bến cảng này vài lần, cách nhà khoảng 50 phút. Nếu đi với gia đình các cháu lái xe đậu ở bến cảng, lúc về lái xe về nhà rất tiện. Mỗi ngày trả 12,50 mỹ kim. Các du khách ở tiểu bang khác có thể mua vé tiền hay hậu hành trình (pre or post cruise), đến trước hay ở lại sau khi du thuyền cập bến vài ngày để nhân thể viếng thăm tiểu bang Maryland, Virginia và thủ đô Washington, DC. Tiểu bang Maryland có hồ nuôi cá to, học viện hải quân, downtown Baltimore xinh đẹp, vườn hoa Brookside Gardens có hoa, có bướm đủ loại nhiều màu sắc cũng đáng bỏ công đi xa tốn tiền và mất thì giờ.

Washington DC, Hoa kỳ và Virginia nếu viếng theo cách "cởi ngựa xem hoa" phải vài ngày mới hết. Chẳng lẽ từ các tiểu bang khác đi máy bay đến bến cảng, du ngoạn mấy ngày rồi bay trở về nhà thì uống công chờ đợi, xếp hàng ở phi trường.

Tàu cho check in từ 12 giờ đến 17 giờ Chúng tôi tập hợp nhà anh chị Hoàng song Liêm và lên đường lúc 11 giờ, khỏe re. Mọi người đã dùng xong điểm tâm nhưng chị Hoàng song Liêm còn mang theo bánh và nước để quý thân hữu nhâm nhi trong thời gian trên xe. Trong đoàn còn 2 chị ở tiểu bang Illinois sẽ gặp nhau trên tàu. Để tránh số 13, anh chị Đinh tách ra khỏi nhóm khi đến du thuyền nên chúng tôi chỉ còn 11 người như cũ. Đây là cuộc du ngoạn ngắn, chỉ 8 ngày thôi. Chúng tôi sẽ đến Portland, Maine; Bar Harbor, Maine; St John, và Halifax, Nova Scotia.

Du Thuyền Ra khơi:

Sau khi rời bến cảng tàu ra khơi hướng về Portland. Tưởng là lênh đênh ngoài biển sẽ chán lẩm nhưng ngược lại, thì giờ trên tàu trôi qua thật nhanh. Tuy cùng địa phương nhưng các anh chị em cũng chẳng mấy khi gặp nhau hoặc có gặp cũng trao đổi vài ba câu, ít khi trò chuyện thong thả thoải mái vì bận việc nọ, việc kia... Nay họp mặt trên du thuyền tha hồ trò chuyện. Thời gian này tôi có nghe và đọc quyển sách của chị Tuyết, kể lại cuộc hành trình cực khổ từ Bắc vào Nam, khi chị còn là sinh viên dược khoa, và trò chuyện với chị Mai dược sĩ, tiếng nói dịu dàng êm tai và hiền như bà sơ. Hai chị đến từ Illinois, đã đi du thuyền nhiều lần nhưng với nhóm bạn khác. Ngoài ra trên tàu có lớp dạy cắm hoa, dạy khiêu vũ, vẽ, nấu ăn, làm sushi, hay ai muốn mua sắm, đánh bạc, bơi lội, đọc sách, chơi ping pong... tùy thích. Có chương trình giải trí dài ngoằn để du khách lựa chọn những ngày tàu lênh đênh biển khơi. Vả lại còn cả chục nơi ăn uống, giải khát ngoài phòng ăn chính để du khách tự do thưởng thức.

Portland, Maine:

Du thuyền cập bến cảng Portland, Maine vào khoảng 11 giờ 30 khi nắng ấm chan hòa trên mặt biển. Một số lớn du khách đã chuẩn bị sẵn sàng lên bờ sau hơn 1 ngày và 2 đêm trên biển xanh, nghe sóng vỗ lách tách vào mạn tàu, ngắm hải điều bay lượn. Trời xanh, nắng ấm, gió mát, khí hậu Portland thật tuyệt vời. Portland là thành phố lớn của Maine gồm 64.000 dân, nằm dọc theo bờ biển. Trước kia nơi đây người Anh cư ngụ, vào đầu thế kỷ 17. Họ sống bằng nghề đánh cá, một số buôn bán, làm thương mại mãi đến năm 1820, Portland mới trở thành thủ đô Maine. Ngày 4 tháng 7 năm 1866 Portland bị hỏa hoạn thiêu hủy phần lớn công sở, nhà thờ và cả trăm nhà dân chúng. Tất cả được xây cất lại bằng gạch và gìn giữ đến nay. Nếu đi vào khu vực thị trấn quý vị sẽ thấy những tiệm buôn, nhà hàng ăn uống, tiệm bán các tác phẩm nghệ thuật, nhà lưu trữ tài liệu về kỹ nghệ đánh cá... rải rác theo các con đường chính. Nhìn bên ngoài các kiến trúc có vẻ cổ kính

Theo tài liệu du thuyền Portland có cả chục nơi đáng thăm viếng như các di tích lịch sử, bảo tàng viện, khu phố cổ Portland, biệt thự Victorian xây từ 1858, trang trí với các cổ vật bàn ghế, thảm, đồ sứ, tranh ảnh cách đây hơn thế kỷ. Hải đăng ở Fort Williams, Cap Elizabeth xây từ năm 1790; Free Port, khu thương mại, đi xem thành phố bằng xe ngựa... Mỗi tour mất từ 2 giờ đến 5 giờ, giá từ 45 mỹ kim đến 94 mỹ kim. Mọi người phải trở về du thuyền lúc 18 giờ 30, trước khi màn đêm phủ lên vạn vật. Nghe thì hấp dẫn nhưng thường du khách chỉ thăm viếng được vài nơi thì đã đến giờ trở về tàu, không đủ thì giờ thăm viếng nhiều nơi trong 1/2 ngày.

Thực ra đây là lần thứ ba tôi đến các địa phương này nhưng vào những mùa khác nhau. Lần đầu khoảng 10 năm trước vào tháng 7 với gia đình khi trẻ nghỉ hè, lần 2 cách 4 năm vào mùa Xuân với nhóm bạn và lần này với quý vị tuổi trên dưới 70. Có lẽ quý vị ngạc nhiên sao tôi có thể đi 3 lần cùng một lộ trình. Xin thưa theo các cháu đi du thuyền ngoài việc thăm viếng một địa phương khác tiểu bang nhà còn là cơ hội thay đổi không khí, hàn huyên với bạn bè, nghỉ ngơi, không phải bận tâm về ẩm thực, giải trí nên chúng thường khuyến khích và mua vé cho mẹ khi có dịp. Trong chuyến đi này có 1 vị mới tham dự lần đầu, các anh chị khác người nào cũng đi 5, 10 lượt, quen sóng gió đại dương. Phần lớn các anh chị trong đoàn mua tua du thuyền có người hướng dẫn, đi theo giờ giấc nhất định trước. Riêng tôi cùng một số du khách khác đi tự túc bằng xe bus, loại "bước lên, bước xuống" hop on, hop off. Nếu đi trọn ngày 5 mỹ kim, đi quãng đường, qua một số trạm giá 1,50 mỹ kim.

Mọi người qua trạm kiểm soát, rời tàu đi hết cầu ciment cốt sắt dài lê thê là đến nhà tiếp tân rộng rãi. Nơi đây có tài liệu, có nhân viên du thuyền, nhân viên địa phương và những thiện nguyện hướng dẫn tận tình cách đi xe tự túc viếng các thắng cảnh. Bên ngoài nhà tiếp tân xe taxi đậu dọc dài theo con đường chào mời khách. Tài xế các xe van chở 8 hay 12 người ân cần mời du khách lên xe du ngoạn, mỗi người 12 mỹ kim, đi 2,30 tiếng. Xe bus hop on hop off khoảng 5, 10 phút có 1 chuyến. Trạm trước nhà tiếp tân ở bến cảng có lẽ là trạm chính. Xe đi qua thị trấn đến phố cũ (Old Port), các đường lớn như Congress St, Fore St, Longfellow Square... Phần lớn du khách trên xe bus có bản đồ nên biết lúc nào xuống trạm để đến thăm một kiến trúc lịch sử, thương xá, tiệm bán vật dụng bằng da, tiệm nữ trang, viên bảo tàng... Trạm gần khu bán hàng hiệu giá hạ (outlet), tiệm L.L.Bean khách lên và xuống xe bus nhiều nhất. Họ lên xe đi tiếp tục hoặc trở về tàu. Thật ra trạm nào cũng có kẻ xuống người lên. Có vài vị rành đường trong thị trấn vì đã đến đây nhiều lần. Khi có khách tàn tật ngồi xe lăn lên xe là bác tài rời chỗ ngồi, đến thất dầy an toàn cho khách sau khi ấn nút hạ bậc thang lên xuống cho xe lăn lên. Xe bus đầy kín, hết chỗ ngồi.

Portland phố phường sầm uất, nhiều dãy phố gạch đỏ 5, 7 tầng lầu. Lề đường rộng rãi, bóng cây mát mẻ, đi bộ dễ dàng thoải mái như đi dạo phố. Dọc theo bờ biển ở Old Port, đường Congress có những dãy nhà to của công tư sở, nhà hát, viện bảo tàng trẻ con, Đại học Mỹ thuật (College of Art), tiệm buôn, những nhà hàng ăn uống đông đảo thực khách, bàn ghế bày cả ra sân và vỉa hè. Có nghệ sĩ vẽ chân dung, hoặc phong cảnh, đặt giá vẽ, hành nghề ngay trên vỉa hè. Du khách đứng vòng quanh. Nhiều tiệm ăn đồ biển có hình tôm hùm to tượng trưng trên bảng hiệu. Một bà khách lên xe vừa ngồi xuống khoe với bà bạn bên cạnh cái vòng tay và chiếc nhẫn chạm những viên đá màu hồng (watermelon patch) xinh xắn bà mới vừa mua. Theo bà loại nữ trang này là sản phẩm địa phương, không tìm thấy ở tiểu bang khác (Maine Tourmaline)

Tôi ngồi trên xe bus nghe bác tài thao thao thuyết minh khi xe chạy qua các công thự, di tích lịch sử, công viên... Theo bác thị trấn Portland trù phú, có gần 200 cửa hàng, 65 nhà hàng ăn uống và trên 20 galleries. Tôm hùm Portland ngon có tiếng, tiền tip ở Portland từ 15-20%. Hàng hóa bán giá nhất định, không phải mặc cả. Portland có nhiều loại cá, tôm hùm, hào, chum chép, đồ biển tươi ngon. Tôi xuống xe đi bộ trên vỉa hè rộng và sạch cách bến tàu vài ba trạm. Gió biển thật mát, đi bộ dưới bóng cây thật thoải mái, xem thiên hạ bày bán hàng hóa, tranh ảnh, ví, quần áo, các vật dụng thủ công xinh xắn phía bên trong vỉa hè, trên sân lát gạch đỏ au. Con đường dọc bờ biển có các nhà hàng ăn uống khang trang, các công tư, sở hay cửa hàng bán vật dụng thể thao dưới nước... Gần bến cảng nhiều tàu nhỏ đậu chen chúc trên biển xanh, trên trăm chiếc, trông thật vui mắt. Nhiều du khách thông thả đi bộ về tàu hay đứng xem hàng hóa trên vỉa hè gần bến cảng như tôi. Theo bác tài Portland là thành phố đáng yêu, quyến rũ du khách khắp nơi vì bờ biển đẹp, cây xanh, tôm cá nhiều và ngon không đâu bằng. Ngoài ra Portland có nhiều di tích lịch sử, nhà thờ cổ trên trăm tuổi, hải đăng

lâu đời, không thăm thật đáng tiếc. Tôi trở về du thuyền sớm hơn các vị đi tua dù tôi quanh quần khu vực gần bến cảng xem họ bán hàng và chụp ảnh các kiến trúc gần bờ biển. Khi trên tàu và thành phố sáng rực ánh đèn, du thuyền rẽ sóng hướng về Bar Harbor, Maine...

Bar Harbor, Maine.

Sáng hôm sau tàu đến bến cảng Frenchman Bay, Bar Harbor lúc 8 giờ khi nắng ban mai ấm áp nhẹ nhàng, hồi sinh vạn vật sau đêm dài tĩnh lặng nghỉ ngơi. Thiên hạ dùng điểm tâm xong đứng đây trên boong tàu lầu 10 nhìn cảnh vật lúc bình minh. Một số mua tua đã chuẩn bị xong, sẵn sàng đến phòng tập trung chờ người hướng dẫn đưa lên bờ. Chiếc Grandeur of the Seas có lẽ lớn nên không vào sát bờ được, phải đậu ngoài khơi. Du khách lần lượt xuống tàu con (tender) chạy khoảng 10 phút trên làn sóng nhấp nhô đến bến cảng Bar Harbor. Nơi này nhộn nhịp, rất nhiều tàu nhỏ đậu quanh dưới bến. Phố phường người đi lại đông đúc. Vừa lên khỏi cầu cảng đã thấy tiệm bán tôm hùm, mùi thức ăn thơm ngào ngạt. Ở cửa sổ tiệm ăn, bên cạnh lối đi từ bến cảng lên đường cái, nhà hàng bày đĩa bánh cake, vàng ươm, thơm lừng với hàng chữ "Để bày, không bán". Đầu đường ngay cầu cảng nhiều người cầm bảng quảng cáo các thắng cảnh, mời đi tua bằng xe taxi, xe van hay bằng tàu nhỏ.

Nhóm chúng tôi cùng lên bờ một lượt nhưng một số anh chị theo tua du thuyền lên núi cao, xem Acadia National park, đi tàu xem hải đăng, một số đi xem người ta nuôi và bắt tôm hùm, xem cách thức nấu nướng, chế biến tôm hùm thành thức ăn, đi thuyền xem cá voi, hải cẩu... Tất cả gần 20 tua, giá từ 31 mỹ kim đến 189 mỹ kim, tùy theo tua dài, ngắn, từ 2 giờ 30 đến 7 giờ. Nhóm các anh chị 3, 4 người chúng tôi đi bộ loanh quanh các con đường gần ngã 4 West và Main St, xem các hàng hóa bày trong các tiệm buôn. Nhiều lắm: tiệm bán quần áo, bán nữ trang, quà lưu niệm, tranh ảnh, tiệm mỹ phẩm, nước hoa, sách

báo, điện thoại di động, tiệm bánh ngọt, quán cà phê, nhà hàng ăn uống, Có tiệm ở tầng trệt, có tiệm phải leo lên lầu. Họ bán áo lạnh, khăn quàng, áo coat đủ màu, đủ mọi kích thước lớn nhỏ. Chị em chúng tôi mua khăn quàng xinh xinh về làm quà cho bạn bè vì Virginia bắt đầu lạnh. Bar Harbor khí hậu thật tốt, trời mát mẻ, lá còn xanh, chưa đổi màu dù đã trung tuần tháng 10. Các tiệm buôn bày quần áo dành mùa Đông nhiều lắm, đủ màu sắc, giá phải chăng. Tiệm nào cũng đầy du khách. Chúng tôi cũng thấy trường học, viện bảo tàng.

Có một số du khách không trở về tàu dùng cơm trưa, ở lại Bar Harbor thưởng thức tôm hùm Maine cho biết trong một tiệm ăn tương đối lịch sự. Theo ý một nữ du khách, ngon thì có ngon nhưng... đắt. Các ông không thấy có ý kiến. Gần bến tàu có tiệm tôm hùm 17 mỹ kim 1 phần ăn buổi tối, du khách trên tàu được bớt 10% nhưng không ai thưởng thức vì giờ đó mọi người đã trở về tàu.

Trước ngày tàu đến địa phương mới, phòng sinh hoạt có buổi tập họp cho biết đại cương về nơi chốn sắp đến, khuyên du khách nên mua hàng hóa ở những tiệm buôn du thuyền giới thiệu sẽ bảo đảm phẩm chất và được trả món hàng lại trong vòng 30 ngày nếu không vừa ý. Du thuyền phát mỗi người 1 bảng đồ các đường đi trong thành phố có cửa hàng đã giới thiệu. Dĩ nhiên còn các tiệm buôn khác không được du thuyền đề cập đến.

Theo thuyết trình viên Bar Harbor là thành phố ở Mount Desert Island thuộc Hancock County, Maine có hơn 5,000 dân cư ngụ. Nữ 53,7%, nhiều hơn nam 43,6%, gồm nhiều sắc dân, da trắng nhiều nhất 97,88%. Ngoài ra có người da đen: 0,15%, người da vàng 0,89%, còn lại là người Latino, Hispanic. Đường phố sạch sẽ, tiệm buôn, cửa hàng khang trang, hàng hóa nhiều. Bar Harbor có nhiều khách sạn đẹp gần bờ biển hay trên núi. Du khách đến Bar Harbor đông nhất vào mùa hè và mùa thu. Có nhiều sinh hoạt mùa hè nhất là ở thị trấn, đàn, hát, trình diễn văn nghệ nhiều thể loại, hài kịch, bi kịch... Có nhạc đồng quê, nhạc cổ điển và các lễ hội trẻ già đều yêu chuộng. Ngoài ra có triển lãm các tác phẩm nghệ thuật hay thủ công....

Theo ông mùa Thu ở thị trấn và công viên Acadia lá đổi màu tuyệt đẹp, vàng, đỏ, cam như bức tranh của nghệ sĩ tài hoa tô điểm. Thuyết trình viên dặn dò nếu đi đâu vào mùa thu khoảng cuối tháng 9 và giữa tháng 10, nhớ trở về Bar Harbor xem lá đổi màu, dù đi xe trên đường lộ hay đi bằng tàu đến hải đăng, dọc bờ biển nhìn lên vẫn thấy đẹp nhất là lúc bình minh. Dù ông hết lời ca tụng nhưng chúng tôi đến Bar Harbor trung tuần tháng 10, phần lớn cây lá vẫn xanh um. Có người hỏi thì ông cho biết năm nay thời tiết thay đổi, tháng 10 trời ấm nên lá chưa đổi màu...

Chiều hôm ấy là ngày diện đẹp ăn ngon. Trong 1 tuần lễ có 2 lần ăn mặc chỉnh tề, còn thì y phục sao cũng được, miễn đừng mang dép cao su, mặc áo thun lá vào phòng ăn. Như mọi người mấy chị em diện y phục tử tế hơn ngày thường. Sau buổi cơm tối có trình diễn văn nghệ hay, đặc biệt hơn các ngày khác trong tuần. Tàu Grandeur of the Seas hơn 2000 du khách nhưng ngoài nhóm chúng tôi 13 người, chúng tôi chỉ 2 cặp, 4 người Việt nam khác suốt tuần lễ trên tàu. Theo chị Phương kể lại họ là bạn với nhau. Lúc đầu họ định đi New York nhưng tính ra tiền khách sạn, ăn uống, thuê xe du ngoạn, tiền tip trong 8 ngày mắc hơn du thuyền. Họ đồng ý đi du thuyền là tiết kiệm nên đổi chương trình.

Tôi cũng xin kể chuyện vui vui trong nhóm người Việt. Có hai anh chị tuổi khoảng thất thập. Chị xinh xắn tươi cười, cho tôi xem chiếc nhẫn kim cương to lấp lánh trên ngón tay áp út, quà anh tặng chị nhân ngày sinh nhật hay kỷ niệm ngày thành hôn, tôi không nhớ rõ nhưng mới gần đây, còn nóng hổi. Nghe bạn bè kể và chị cho biết đúng như thế, giá chiếc nhẫn là 60.000 Mỹ kim. Chị bảo anh khoe với các bạn chứ chị đâu có nói với ai.

Thật là có tình và dễ thương. Ai bảo quý ông Việt Nam không ga-lăng bằng Tây bằng Mỹ?. Tôi cầu chúc anh chị và các ông bà tuổi vàng mãi mãi hạnh phúc trong cuộc sống... lứa đôi.

Nhân tiện tôi xin cảm ơn chị Lễ niên trưởng, cô bạn cùng phòng, các anh chị trong đoàn về những lời chúc ngọt ngào và các hoa hồng xinh đẹp. Thật bất ngờ thú vị khi mở cửa thấy những đóa hoa tươi thắm trong phòng do các anh chị mang lại dù ngày sinh nhật đã qua. Xin thưa phòng ăn trên tàu hầu như ngày nào cũng có hát mừng sinh nhật bày bầy bàn khác. Hóa ra họ biết ngày tháng sinh nhật của du khách nên mang cái bánh nhỏ hay to, cắm một cây đèn, các hầu bàn

đến hát chúc mừng. Thực ra họ đã liên lạc với trưởng nhóm để chọn ngày nào mang bánh đến.

Trong lúc chúng tôi đến phòng ăn dùng cơm tối, tàu rời bến, nhẹ nhàng, êm ru, rẽ sóng hướng về Saint John. Nắng chiều nhạt nhòa, hoàng hôn phủ dần trên biển cả mênh mông và vạm vạt...

Ngày 2 tháng 11 năm 2013
Ngọc Hạnh